

การศึกษาการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการวาไรตี้
ทอล์กเกะเทยช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน พ.ศ. 2563

A study of the Mixing of English in Thai Appeared on Talk
with Toey Variety Show from April to June, 2020

วัฒนากานต์ อินธิมาศ¹/ อัญชิษฐา บุญยีน²/ จิรรัฐพร ไทยงูเหลือม³

Wattanakan Inthimas/ Anchidtha Bunyuen/ Jirattthiporn Thainguam

^{1,2,3}สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Thai Language Program, Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University

ได้รับบทความ: 4 กุมภาพันธ์ 2564

ปรับปรุงแก้ไข: 20 มีนาคม 2564

ตอบรับตีพิมพ์: 20 พฤษภาคม 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาชนิดของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยและเพื่อแบ่งหมวดหมู่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่พบในรายการวาไรตี้ทอล์กเกะเทยช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563 โดยการรวบรวมข้อมูลจากเทปบันทึกการออกอากาศ จำนวน 10 ตอน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้กรอบทฤษฎีการปนภาษา ผลการศึกษาพบว่าผู้ดำเนินรายการและแขกรับเชิญมีการใช้คำปนภาษาอังกฤษในบทสนทนาทั้งหมด 119 คำ แบ่งเป็นคำนามพบมากที่สุด 73 คำ คิดเป็นร้อยละ 61.34 รองลงมาคือคำกริยา 33 คำ คิดเป็นร้อยละ 27.73 คำคุณศัพท์ 12 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.08 และคำวิเศษณ์ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.84 ตามลำดับ แต่ไม่พบคำสรรพนาม คำสันธาน และคำอุทาน จากการศึกษาการปนภาษาอังกฤษในรายการ

ว่าไรต์ทอล์กกะเทยที่พบสะท้อนให้เห็นว่าชนิดของการปนภาษาอังกฤษที่ใช้ในบทสนทนาภาษาไทย ไม่สอดคล้องกับหน้าที่และชนิดของคำตามหมวดคำภาษาไทยเสมอไป การปนของภาษาอังกฤษจำแนกได้เป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ คำนามเปลี่ยนเป็นคำกริยา คำนามเปลี่ยนเป็นคำวิเศษณ์ คำกริยาเปลี่ยนเป็นคำนาม และคำกริยาเปลี่ยนเป็นคำวิเศษณ์ นอกจากนี้ผลการจำแนกหมวดหมู่ของคำปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยจากรายการพบว่ามีการใช้การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่เกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิตมากที่สุดคือจำนวน 48 คำ และการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่อยู่ในหมวดหมู่เทคโนโลยีพบน้อยที่สุดจำนวน 2 คำ ซึ่งการใช้คำปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยมีแนวโน้มทำให้คำในภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นและจะทำให้ผู้ที่ใช้คำปนภาษาอังกฤษสามารถที่จะพูดสื่อสารได้สะดวกมากขึ้น

คำสำคัญ: การปนภาษา ชนิดของคำ

Abstract

This research aimed to study the types of English mixing in Thai language and to divide the categories of the mixing of English in Thai appeared on Talk with Toey variety show from April to June, 2020. The researcher collected data from 10 parts of the content in the host conversations. The data was analyzed by using the mixed language theory framework. The study was found that moderator and guests used 119 mixing words in English. They were divided into 73 words of most common nouns or 61.34 percent, followed by 33 verbs or 27.73 percent, 12 adjectives or 10.08 percent, and 1 adverb or 0.84 percent, respectively. However, the

researcher did not find the use of pronoun, conjunctions and interjections. According to the study of English mixing in the Talk with Toey variety show, it reflected the type of English mixing in Thai conversations that did not always correspond to the functions and types of words in Thai, which were classified into 4 groups: nouns switched over verbs, nouns switched over adverbs, verbs switched over nouns, and verbs switched over adverbs. In addition, the results of classification of English words mixing in Thai from this variety show. It was found that most of the use of English mixing in Thai words related to the lifestyle for 48 words and the least related to technology for 2 words. In conclusion, the use of mixing English with Thai language tends to increase the number of words in Thai and can make people who use mixing words with English will be able to communicate more conveniently.

Keyword: Mixing Language, Part of Speech

บทนำ

ปัจจุบันภาษาถือเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญของมนุษย์ เป็นสิ่งที่รวมความคิด ความเชื่อ ประสบการณ์ต่าง ๆ และก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ภาษา มีวิวัฒนาการควบคู่กับสังคมมนุษย์มาโดยตลอด และเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ กล่าวภาษาเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ภาษาที่ใช้ในปัจจุบันมีส่วนแตกต่างจากภาษาในอดีต โดยสาเหตุที่ทำให้ภาษาเกิดการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ สภาพทางภูมิศาสตร์ ความสะดวกในการใช้ภาษา การเรียนภาษาของเด็ก สังคม

มีการเปลี่ยนแปลง และการยืมคำจากภาษาอื่น นอกจากนี้ปัจจุบันภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับให้เป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างชนชาติต่าง ๆ ทั่วโลก จึงส่งผลต่อการถดถอยของการใช้ภาษาไทย กล่าวคือ ปริมาณการเพิ่มของคำภาษาอังกฤษที่ปนกับภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ภาษาไทยได้รับอิทธิพลจากภาษาอังกฤษด้วยอย่างมากเช่นกัน สาเหตุของการนำภาษาอังกฤษเข้ามาใช้ปนกับภาษาไทยนั้นมีหลายประการ วิไลศักดิ์ กิ่งคำ (2550: 5-6) อนันต์ อ่วมศาสตร์ และ เนาวรัตน์ อ่วมศาสตร์ (2540: 102) ดังที่ บุษกร พรหมสะอาด (2553: 3) กล่าวไว้ว่า การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยนั้นเป็นผลสืบเนื่องมาจากการติดต่อสัมพันธ์กับชาวต่างประเทศมากยิ่งขึ้น การติดต่องานดังกล่าวนี้นี้เป็นลักษณะการแลกเปลี่ยนทางการค้า โดยเฉพาะสินค้าในด้านเทคโนโลยีที่ต้องการมีการแปลโฆษณาและคู่มือแนะนำวิธีการใช้สินค้านั้น เพื่อให้ลูกค้าส่วนใหญ่สามารถเข้าใจข้อมูลต่าง ๆ ของสินค้าได้ แต่เนื่องจากมีข้อจำกัดในการแปลความหมายจากคำภาษาอังกฤษเป็นคำภาษาไทย และการอธิบายข้อมูลต่าง ๆ โดยการแปลความหมายทุกคำศัพท์ค่อนข้างยาก อีกทั้งผู้แปลส่วนใหญ่มักมีความรู้ไม่กว้างขวางนัก เมื่อพบศัพท์ใหม่ที่ไม่เคยมีใช้ในภาษาไทย จึงมักจะใช้วิธีทับศัพท์ตามระดับความรู้ของตน

นาเรรัตน์ สมิงแก้ว (2545: 2) กล่าวว่า คนในสังคมไทยส่วนใหญ่เป็นผู้รู้หลายภาษา (Multilingual) กล่าวคือ รู้มากกว่า 1 ภาษาและภาษาอังกฤษก็เป็นภาษาหนึ่งที่สำคัญในการใช้ติดต่อสื่อสาร จึงมีการนำภาษาอังกฤษมาใช้ปนกับภาษาไทยในชีวิตประจำวันอย่างไม่รู้ตัว การปนภาษานี้สามารถเกิดขึ้นทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนที่ไม่ใช่ภาษาทางการและเป็นภาษาที่แสดงความคุ้นเคยเป็นกันเอง ได้แก่ การพูดภาษาไทยและภาษาอังกฤษปนกันในประโยคเดียวกัน หรือการเขียนภาษาอังกฤษปนภาษาไทยในประโยคเดียวกัน ดังตัวอย่างในภาษาพูด เช่น “พรงนี้หลังเลิก class เราไป shopping กันละอะ”, “เพื่อเป็นการ relax เพื่อน ๆ ok ด้วยไหม” และตัวอย่างในภาษาเขียน เช่น “โยนโบว์ลิ่งยังงี้ให้สไตรค์”, “4 เทรนด์ผสมนวัตกรรมของโลกยุคใหม่”

จากตัวอย่างภาษาพูดและในภาษาเขียนดังกล่าว ทำให้เห็นถึงการนำคำภาษาอังกฤษเข้ามาปนในภาษาไทยค่อนข้างมาก นักภาษาศาสตร์เรียกพฤติกรรมการใช้ภาษาสองภาษาร่วมกันเช่นนี้ว่า “การปนภาษา (code-mixing)” หมายถึงการรวม 2 ภาษาไว้ใน 1 ประโยค ซึ่งเห็นได้ว่าการใช้การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยมีหลายลักษณะ ได้แก่ การใช้ภาษาอังกฤษเขียนแบบทับศัพท์ เขียนแบบใช้ตัวอักษรโรมัน เขียนแบบใช้ตัวอักษรโรมันปนกับการเขียนแบบทับศัพท์

รายการโทรทัศน์ประเภทวาไรตี้รายการทอล์กเกะเทยที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่องจีเอ็มเอ็ม ปัจจุบันออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา 22.40 น. โดยรูปแบบรายการคือวาไรตี้ทอล์กโชว์ เป็นการพูดคุยกับกลุ่มแขกรับเชิญที่เปลี่ยนไปในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งจุดเด่นที่สำคัญของรายการคือการนำเสนอรายการที่เน้นความบันเทิงเป็นหลัก การพูดคุยสนทนาของพิธีกรและแขกรับเชิญนั้นมีการใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาปะปนในบทสนทนานั้นด้วย คือการพูดคำไทยและคำอังกฤษปะปนกันในประโยคเดียวกัน เช่น “เขาก็มาใช้ Facility ที่บ้านเราค่ะนะ” การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยทำให้ผู้ชมได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ ทำให้เข้าใจในการสื่อสารระหว่างแขกรับเชิญและพิธีกร การใช้คำปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในรายการวาไรตี้ทอล์กเกะเทยจึงมีอิทธิพลต่อการเลียนแบบและนำไปใช้ของผู้ชม

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษาการปนภาษาภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการวาไรตี้ทอล์กเกะเทย โดยผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมจำแนกการปนภาษาอังกฤษที่ใช้ในบทสนทนาของผู้ดำเนินรายการและแขกรับเชิญ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ชนิดและประเภทของคำต่าง ๆ ในบทสนทนาที่มีการใช้คำปนภาษาอังกฤษในการดำเนินรายการรวมถึงนำหมวดหมู่ของคำเพื่อทำให้สามารถนำมาวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้คำปนภาษาอังกฤษของคนไทยว่ามีทิศทางไปในดวงใด กระทั่งนำคำปนภาษาอังกฤษไปใช้ในการสนทนาทั่วไปในชีวิตประจำวัน และศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำมาพัฒนาองค์ความรู้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาชนิดของคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่พบในบทสนทนาภาษาไทยจากรายการทอล์กเกะเทยช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563
2. เพื่อจัดหมวดหมู่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่พบในรายการทอล์กเกะเทยช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการวไรตี้ทอล์กเกะเทยประจำเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563

2. กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกศึกษาการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการทอล์กเกะเทยจากเว็บไซต์ https://www.youtube.com/results?search_query=ทอล์กเกะเทย ที่ออกอากาศตั้งแต่เดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563 โดยคัดเลือกจากตอนที่มียอดจำนวนผู้เข้าชมรายการมากที่สุด จำนวน 10 ตอน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยภาษาที่ปรากฏในรายการทอล์กเกะเทยประจำเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563

ตารางที่ 1 วันเวลาที่ออกอากาศตั้งแต่เดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563

ลำดับที่	วันที่ออกอากาศ	จำนวนครั้งที่เข้าชม
1	วันอังคารที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2563	840,487 ครั้ง
2	วันอังคารที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2563	693,603 ครั้ง
3	วันอังคารที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2563	430,714 ครั้ง
4	วันศุกร์ที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2563	846,670 ครั้ง
5	วันพฤหัสบดีที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2563	449,515 ครั้ง
6	วันศุกร์ที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2563	488,886 ครั้ง
7	วันศุกร์ที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2563	992,790 ครั้ง
8	วันศุกร์ที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2563	570,537 ครั้ง
9	วันพฤหัสบดีที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2563	335,449 ครั้ง
10	วันศุกร์ที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2563	464,383 ครั้ง

เก็บข้อมูล ณ วันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2563

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่น่ามาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การปณภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการทอล์กเกะไทยจากเว็บไซต์ https://www.youtube.com/results?search_query=ทอล์กเกะไทย ที่ออกอากาศตั้งแต่เดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563 โดยคัดเลือกจากตอนที่มียอดจำนวนผู้เข้าชมรายการมากที่สุด จำนวน 10 ตอน โดยใช้หลักการตรวจสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย Cambridge dictionaries โดยมีเกณฑ์ในการศึกษา ดังนี้

1. คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นคำนาม
2. คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นคำกริยา

3. คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นคำวิเศษณ์
4. คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นคำคุณศัพท์
5. คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นคำสรรพนาม
6. คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นคำสันธาน
7. คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นคำอุทาน

การวิเคราะห์ชนิดของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษเทียบกับบริบทที่พบในประโยคภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีของกำชัย ทองหล่อ (2550: 214-291) เรื่องชนิดของคำและพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย Cambridge dictionaries มาใช้ประกอบในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ชนิดของคำที่ใช้ในการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่เป็นคำนามแต่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาในประโยคภาษาไทย
2. ชนิดของคำที่ใช้ในการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่เป็นคำนามแต่ทำหน้าที่เป็นคำคุณศัพท์ในประโยคภาษาไทย
3. ชนิดของคำที่ใช้ในการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่เป็นคำกริยาแต่ทำหน้าที่เป็นคำนามในประโยคภาษาไทย
4. ชนิดของคำที่ใช้ในการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่เป็นคำกริยาแต่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ในประโยคภาษาไทย

หมวดหมู่ของคำปนภาษาอังกฤษที่ปรากฏในรายการวไรตี้ทอล์กกะเทยผู้วิจัยใช้แนวคิดของ พัชร โกศาสมฤทธิ์ (2550: 11-25) เรื่องการแปลอังกฤษเป็นไทยทฤษฎีและเทคนิคที่แยกแยะดวงของการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยสรุปได้ 9 หมวดหมู่ ดังนี้ 1. ธุรกิจทั่วไป 2. การคมนาคมและการสื่อสาร 3. การศึกษาและวัฒนธรรม 4. การบันเทิงและสื่อบันเทิง 5. การเงินและการธนาคาร 6. วิทยาศาสตร์ 7. การอุตสาหกรรม 8. การเกษตร 9. การทหาร ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์และ

แบ่งหมวดหมู่ของการปนภาษาในภาษาไทยเพื่อให้เข้ากับงานวิจัยการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการวารสารที่หอสมุดแห่งชาติซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 8 หมวดหมู่ ดังนี้

1. อาหาร
2. คำทักทาย
3. ผลิตภัณฑ์
4. รูปแบบการดำเนินชีวิต
5. อาชีพ/ตำแหน่ง
6. สถานที่
7. เทคโนโลยี
8. อื่น ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. สืบหาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย
2. สืบหาคำที่มีการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการวารสารที่หอสมุดแห่งชาติในช่วงเดือนเมษายน-กรกฎาคม พ.ศ. 2563 จำนวน 10 ตอน
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ค้นหาและรวบรวมจากแหล่งข้อมูล ดังนี้
 - สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
 - เว็บไซต์ เช่น ฐานข้อมูลงานวิจัย Thai LIS <https://tdc.thailis.or.th> เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

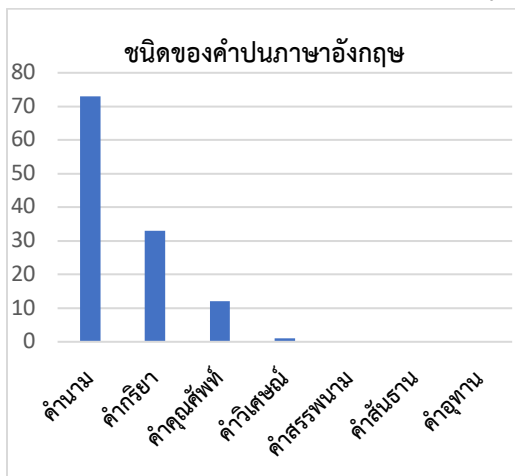
1. ศึกษาทฤษฎี การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยและตรวจสอบชนิดของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย Cambridge dictionary เพื่อนำมาใช้ในการจำแนกชนิดของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. ศึกษาลักษณะของคำในภาษาไทยเพื่อนำไปใช้วิเคราะห์ชนิดของการปนภาษาอังกฤษในประโยคภาษาไทย

3. ศึกษากลุ่มของคำปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยโดยจัดเป็นหมวดหมู่ตามความหมายที่การปนภาษาอังกฤษนั้นปรากฏในรายการวไรตี้ทอล์กกะเทย
4. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย
5. นำเสนอผลงานวิจัยโดยเสนอเป็นการบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาชนิดของคำภาษาอังกฤษปนภาษาไทยที่ปรากฏในรายการวไรตี้ทอล์กกะเทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเทปรายการวไรตี้ทอล์กกะเทย ทั้งหมด 10 ตอน พบคำปนภาษาอังกฤษทั้งหมด 119 คำ โดยแบ่งเป็นคำนาม พบมากที่สุด 73 คำ คิดเป็นร้อยละ 61.34 รองลงมาก็คือคำกริยา 33 คำ คิดเป็นร้อยละ 27.73 คำคุณศัพท์ 12 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.08 และคำวิเศษณ์ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.84 ตามลำดับ แต่ไม่พบคำสรรพนาม คำสันธาน และคำอุทาน ซึ่งสามารถจำแนกจำนวนได้ตามแผนภูมิรูปภาพดังนี้

ภาพที่ 1 ชนิดของคำปนภาษาอังกฤษ

หากเปรียบเทียบชนิดของการปนภาษาอังกฤษกับหน้าที่ของคำตามหมวดคำในภาษาไทย พบว่าชนิดของการปนภาษาอังกฤษที่ใช้ในบทสนทนาภาษาไทยไม่สอดคล้องกับหน้าที่และชนิดของคำตามหมวดคำภาษาไทยเสมอไป ในบางบทสนทนาของผู้ดำเนินรายการและแขกรับเชิญที่มีการใช้การปนภาษาอังกฤษ พบว่าถึงแม้ว่าการนำคำปนภาษาอังกฤษมาใช้ในประโยคภาษาไทย คำที่ใช้จะต่างชนิดกัน แต่เมื่อนำมาใช้ในประโยคสนทนาภาษาไทยอาจเป็นคำที่มีความหมายเท่าเทียมกันตามหน้าที่การใช้หมวดคำในภาษาไทย เพราะสามารถแปลความหมายโดยรวมได้ เช่น ชนิดของการปนภาษาอังกฤษที่เป็นคำนาม แต่เมื่อนำมาใช้ในประโยคภาษาไทยกลับทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ เป็นต้น

เมื่อพิจารณาถึงหน้าที่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยแล้ว พบว่ามีการใช้ชนิดของคำไม่ตรงกันของทั้งสองภาษา ตัวอย่างประโยค “กิจกรรม adventure ก็คืออยู่ในน้ำ” คำว่า adventure ตามพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย Cambridge dictionaries พบชนิดของคำเป็นคำนาม แปลว่า การผจญภัย แต่เมื่อนำมาใช้ในบทสนทนานี้ ผู้วิจัยพิจารณาว่ามีการเปลี่ยนชนิดของคำจากคำนามเป็นคำวิเศษณ์ เพราะ adventure ช่วยขยายคำว่า “กิจกรรม” ซึ่งชนิดของคำเป็นคำนาม แปลว่า กิจกรรมผจญภัย

ท่าเต้นนี้ advance เกินไป ” คำว่า advance ตามพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย Cambridge dictionaries พบชนิดของคำเป็นคำกริยา แปลว่า ล้ำหน้า เพิ่มขึ้น แต่เมื่อนำมาใช้ในบทสนทนานี้ ผู้วิจัยพิจารณาว่ามีการเปลี่ยนชนิดของคำจากคำกริยาเป็นคำวิเศษณ์เพราะ advance ช่วยขยายคำว่า “ท่าเต้น” ซึ่งชนิดของคำเป็นคำนาม จากประโยคจึงสามารถแปลความหมายได้ว่า ท่าเต้นนี้มีความยากเพิ่มขึ้นมากเกินไป เป็นต้น ลักษณะเช่นนี้ผู้วิจัยพบว่าการใช้การปนภาษาอังกฤษที่ชนิดของคำต่างจากหมวดคำเดิมไป ซึ่งจำแนกได้เป็น 4 กลุ่ม โดยมีทั้งหมด 12 คำ ได้แก่ คำนามเปลี่ยนเป็นคำกริยา คำนามเปลี่ยนเป็นคำวิเศษณ์ คำกริยาเปลี่ยนเป็นคำนาม และคำกริยาเปลี่ยนเป็นคำวิเศษณ์ โดยชนิดของคำนามเปลี่ยนเป็นคำกริยา พบมากที่สุด 5 คำ

คิดเป็นร้อยละ 4.20 จากจำนวนคำหรือข้อมูลทั้งหมด รองลงมาคือชนิดของคำนาม เปลี่ยนเป็นคำวิเศษณ์ พบ 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.52 คำกริยาเปลี่ยนเป็นคำนาม พบ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.68 และพบชนิดของคำกริยาเปลี่ยนเป็นคำวิเศษณ์ 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.68

สรุปผลการศึกษานิดของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยพบว่าการปนภาษาอังกฤษในรายการวไรตี้ทอล์กเกะเทยพบคำนามมากที่สุด รองลงมาคือคำกริยา คำคุณศัพท์ และคำวิเศษณ์ ตามลำดับ แต่ไม่พบ คำสรรพนาม คำสันธาน และ คำอุทาน เมื่อเปรียบเทียบชนิดของการปนภาษาอังกฤษกับหน้าที่ของคำตามหมวดหมู่ภาษาไทย พบว่าชนิดของการปนภาษาต่างไปจากเดิม จำนวน 4 กลุ่ม คือ คำนามเปลี่ยนเป็น คำกริยา คำนามเปลี่ยนเป็นคำวิเศษณ์ คำกริยาเปลี่ยนเป็นคำนาม และคำกริยา เปลี่ยนเป็นคำวิเศษณ์ ซึ่งผลจากการใช้คำปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยจะมีแนวโน้ม ทำให้มีคำในภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นและทำให้ผู้สนทนาเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ภาษาอังกฤษมากขึ้นเมื่อภาษาอังกฤษถูกนำไปใช้ในประโยคภาษาไทย

2. ผลการศึกษาหมวดหมู่ของการปนภาษาอังกฤษในรายการวไรตี้ ทอล์กเกะเทย

ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิเคราะห์หมวดหมู่ของคำปนภาษาอังกฤษที่ปรากฏใน รายการวไรตี้ทอล์กเกะเทยช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563 ตามกรอบแนวคิด การวิจัยที่ระบุในบทที่ 3 ทั้งหมด 8 หมวดหมู่ ได้แก่ อาหาร คำทักทาย ผลิตภัณฑ์ รูปแบบการดำเนินชีวิต อาชีพ/ตำแหน่ง สถานที่ เทคโนโลยี และอื่น ๆ ซึ่งผล การวิเคราะห์จากข้อมูลการออกอากาศทั้งหมด 10 ตอน พบว่าการแบ่งหมวดหมู่ของ การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการวไรตี้ทอล์กเกะเทย สามารถเรียงลำดับ ได้ดังนี้ คำที่พบมากที่สุดคือ รูปแบบการดำเนินชีวิต ซึ่งพบจำนวน 48 คำ เช่น คำว่า private, spirit, style, Present, happy รองลงมาคือหมวดอื่น ๆ พบ 42 คำ เช่น คำว่า period, Street Dog, sexaul harassment, Script, Ice hockey หมวดหมู่

ผลิตภัณฑ์พบ 10 คำ เช่นคำว่า mask, hand mixer, Package หมวดหมู่อาหารพบ จำนวน 5 คำ เช่นคำว่า 3Layer Cake, Blind Chef Home Edition, Buffet หมวดหมู่ อาชีพ/ตำแหน่งพบจำนวน 5 คำ เช่นคำว่า guide, designer, Net Idol หมวดหมู่สถานที่ พบ 4 คำ ได้แก่คำว่า ward, salon, station, location หมวดหมู่คำทักทายพบ 3 คำ ได้แก่คำว่า Morning, Hallo, Good evening และน้อยที่สุดคือคำหมวดหมู่เทคโนโลยี พบ 2 คำ ได้แก่คำว่า Bluetooth, Pinterest, ซึ่งคำแสดงหมวดหมู่ที่พบในการปณ ภาษาอังกฤษในภาษาไทยนั้นเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ลำดับหมวดหมู่การปณภาษาอังกฤษ

ลำดับที่	หมวดหมู่	จำนวนคำที่พบ
1	รูปแบบการดำเนินชีวิตประจำวัน	48
2	อื่น ๆ	42
3	ผลิตภัณฑ์	10
4	อาหารและอาชีพ/ตำแหน่ง	5
5	สถานที่	4
6	คำทักทาย	3
7	เทคโนโลยี	2

ส่วนใหญ่เป็นคำที่อยู่ในหมวดหมู่รูปแบบการดำเนินชีวิต เนื่องจากเป็นคำ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิต การปณภาษาอังกฤษที่ผู้ดำเนินรายการและแขกรับเชิญนิยม นำมาใช้ในบทสนทนาแสดงถึงการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น คำว่า review, charge, read, plan, present, brief, เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่ามีการปณภาษาโดยใช้ คำภาษาอังกฤษแทนคำภาษาไทยบางคำ ถึงแม้ว่าคำภาษาอังกฤษคำนั้นมีคำไทยบัญญัติ

ไว้ในพจนานุกรมก็ตาม อาจเนื่องจากคำภาษาอังกฤษสามารถใช้แทนความหมายได้ครอบคลุมหลากหลาย และตีความหมายได้กว้างกว่าการใช้ภาษาไทยตรงตัวจึงมีคนนิยมใช้คำปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยอยู่เป็นจำนวนมากและในอนาคตคำปนภาษาอังกฤษอาจจะถูกนำไปบัญญัติไว้ในพจนานุกรมภาษาไทย เพื่อให้คนใช้ภาษาได้เข้าใจความหมายของคำและสามารถใช้สื่อสารกันได้สะดวกและเข้าใจมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

ปัจจุบันคนในสังคมไทยส่วนใหญ่เป็นผู้รู้หลายภาษา ทั้งจากระบบการศึกษาของไทยที่เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ รวมถึงอิทธิพลของภาษาอังกฤษที่เข้ามาสัมผัสกับภาษาไทยผ่านวิทยาการสมัยใหม่ คนไทยจึงมีโอกาสดำเนินการภาษาอังกฤษในภาษาไทยซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนที่ไม่ใช่ภาษาระดับทางการเพื่อแสดงความคุ้นเคยเป็นกันเองกับผู้สนทนา

งานวิจัยเรื่อง ศึกษาการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการวาไรตี้ทอล์กเกะเทยช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563 ผู้วิจัยพบว่าพิธีกรและแขกรับเชิญในรายการใช้คำปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยจำนวน 4 ชนิด คือ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำวิเศษณ์ ไม่พบการใช้คำสรรพนาม คำสันธาน และ คำอุทาน ลักษณะการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทยที่พบมากที่สุด ได้แก่ คำนาม

การแบ่งหมวดหมู่ของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่พบในรายการวาไรตี้ทอล์กเกะเทยผลการวิเคราะห์จากข้อมูลออกอากาศทั้ง 10 ตอน พบคำตามหมวดหมู่ที่ระบุไว้ทั้งหมด 8 ประเภท คือ อาหาร คำทักทาย ผลิตภัณฑ์ รูปแบบการดำเนินชีวิต อาชีพ/ตำแหน่ง สถานที่ เทคโนโลยี และอื่น ๆ ซึ่งคำแสดงหมวดหมู่รูปแบบการดำเนินชีวิตพบมากที่สุด ทั้งนี้เพราะว่ารายการวาไรตี้ทอล์กเกะเทยเป็นรายการที่พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ของแขกรับเชิญ ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีรูปแบบการดำเนินรายการที่ทันสมัย และมีการนำเสนอเรื่องราวหลากหลาย การนำคำภาษาอังกฤษมาใช้

ในภาษาไทยในบทสนทนาของพิธีกรและแขกรับเชิญจึงถูกนำมาใช้เพื่อช่วยในการสนทนา และเพิ่มความหมายแฉวงการใช้คำเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ เนื่องจากในภาษาไทยยังไม่มีกรณบัญญัติคำหรือความหมายไว้การนำคำภาษาอังกฤษมาใช้ปนในภาษาไทยจึงถูกใช้เพื่อสื่อสารเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวันของคนในยุคปัจจุบัน ตามที่ดิฐู ศรีนราวัฒน์ (2542: 50) ได้กล่าวเอาไว้ในงานเขียนเรื่องภาษากับสังคม ว่าการศึกษาเรื่องการเลือกใช้ภาษาของผู้พูดที่ทำให้การสนทนามีการปรับเปลี่ยนไปตามเรื่องที่พูด ตามเวลาและสถานที่ วัตถุประสงค์ในการสื่อสาร และคู่สนทนา โดยอ้างอิงบริบททางสังคมจะช่วยให้เข้าใจภาษาและความแตกต่างกันตามธรรมชาติของสังคมมนุษย์เราได้

ข้อเสนอแนะ

วิจัยเรื่อง “ศึกษาการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการวไรตี้ทอล์ก เกเทยช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2563” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแก่ผู้ศึกษา ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการศึกษาลักษณะการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในรายการโทรทัศน์ประเภทอื่น ๆ เช่น รายการ Reality Show รายการ Games Show เป็นต้น

1.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย

1.3 ควรมีการศึกษากการปนภาษาอังกฤษจากสื่อประเภทอื่น ๆ เช่น นิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์คำปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์ประเภทอื่น ๆ เช่น รายการ Reality Show รายการ Games Show เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยและบริบททางสังคมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงเสียงและความหมายของคำปณภาษาอังกษในรายการวารไรต์ทอล์กโชว์

เอกสารอ้างอิง

- กำชัย ทองหล่อ. (2550). *หลักภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- ดิยุ ศรีนราวัฒน์. (2542). *ภาษากับสังคม*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นารินทร์ สมิงแก้ว. (2545). *การปนภาษาอังกษในข่าวบันเทิงในหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุษกร พรหมสะอาด. (2553). *ทัศนคติของนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ต่อนิตยสาร Elle นิตยสาร Cleo และนิตยสาร Cosmopolitan*. (วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัชร โภคาสัมฤทธิ์. (2550). *การแปลอังกษเป็นไทย : ทยภูมิจและเทคนิค*. (ม.ป.ท). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิไลศักดิ์ กิ่งคำ. (2550). *ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อนันต์ อ่วมศาสตร์ และเนาวรัตน์ อ่วมศาสตร์. (2540). *ลักษณะภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- Cambridge, (2020). *Cambridge dictionaries: Cambridge University Press*. Retrieved 27 October, 2020, from <https://dictionary.cambridge.org>

Author

Wattanakan Inthimas And Anchidtha Bunyuen

Bachelor Degree in Thai Language, Faculty of Education,

Nakhon Ratchasima Rajabhat University 340 Suranarai

Road, Sub-district, Nai Mueang, Mueang Nakhon

Ratchasima District, Nakhon Ratchasima Province 30000

Tel: 089-0574360, 093-5281529

E-mail : Sa.rasine02@gmail.com, Anchidtha.1529@gmail.com